

เจ้าหนี้มีประกันขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายแล้ว จะขอใช้สิทธิรับชำระหนี้
ก่อนเจ้าหนี้รายอื่นอีกได้หรือไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๓๓๖/๒๕๖๓

โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในมูลหนี้ที่ไม่มีประกันได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดี
ยึดที่ดินของจำเลยเพื่อนำออกขายทอดตลาด ต่อมาศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลย
เด็ดขาด และผู้ร้องได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายของจำเลยต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตาม
พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๙๖ (๓) แล้ว ซึ่งเป็นการขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
ขายทอดตลาดทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันแล้วขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ การที่ผู้ร้อง
จะได้รับชำระหนี้อย่างไรจึงต้องเป็นไปตามกระบวนการในคดีล้มละลาย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์
ในการจัดกิจการและทรัพย์สินของจำเลยและมิได้ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิในการได้รับชำระหนี้ในฐานะ
เจ้าหนี้มีประกันแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากเงินที่ได้จากการ
ขายทอดตลาดทรัพย์จำนองก่อนเจ้าหนี้อื่นในคดีนี้ได้อีก

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน ๘๑๕,๗๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ย
อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน (วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๕) จนกว่า
จะชำระเสร็จแก่โจทก์เฉพาะดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องต้องไม่เกิน ๓๗,๘๘๔ บาท แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตาม
คำพิพากษา โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๙๗๖๓ ตำบลสีกัน
(บ้านใหม่) อำเภอบางเขน (ตลาดขวัญ) กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างกรรมสิทธิ์ของจำเลย
ออกขายทอดตลาด

ผู้ร้องยื่นคำร้อง ขอให้มีการสั่งให้ผู้ร้องได้รับชำระหนี้จากเงินที่ได้จากการขายทอดตลาด
ทรัพย์สินก่อนเจ้าหนี้อื่น

ระหว่างพิจารณาผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ศาลล้มละลายกลาง
มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แถลงว่า ผู้ร้องได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีหมายเลขแดงที่
ล. ๒๓๐๕/๒๕๖๐ ของศาลล้มละลายกลาง ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓
มาตรา ๙๖ (๓) แล้ว ส่วนโจทก์ไม่ยื่นคำคัดค้าน

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้ร้องอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกันรับฟังเป็นยุติได้ในเบื้องต้นว่า
เดิมจำเลยเป็นหนี้กู้ยืมเงินธนาคาร อ. โดยนำที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๙๙๖๓ ตำบลสีกัน (บ้านใหม่)
อำเภอบางเขน (ตลาดขวัญ) กรุงเทพมหานคร จำนองเป็นประกัน แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ ธนาคาร
อ. ฟ้องจำเลยเป็นคดีต่อศาลชั้นต้นหมายเลขแดงที่ ธ. ๒๕๘๑/๒๕๔๙ คดีถึงที่สุด โดยศาลชั้นต้น
พิพากษาให้จำเลยชำระหนี้ หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์สินจำนองที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๙๙๖๓
ออกขายทอดตลาด หากไม่พอให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้
ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องขอสมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนธนาคาร อ. โจทก์เดิม ศาลชั้นต้น
มีคำสั่งอนุญาตแต่จำเลยไม่ชำระหนี้แก่ผู้ร้อง วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ศาลล้มละลายกลาง

มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด ผู้ร้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายของจำเลยตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๙๖ (๓)

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องมีว่า ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์จำนองก่อนเจ้าหนี้อื่นในคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๓ โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในมูลหนี้ไม่มีประกันได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๙๗๖๓ ตำบลสีกัน (บ้านใหม่) อำเภอบางเขน (ตลาดขวัญ) กรุงเทพมหานครของจำเลยเพื่อนำออกขายทอดตลาด ตามรายงานการยึดทรัพย์เอกสารท้ายคำร้องหมายเลข ๘ ต่อมาวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด และผู้ร้องได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายของจำเลยต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๙๖ (๓) แล้ว ซึ่งเป็นการขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขายทอดตลาดทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันแล้วขอรับชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ การที่ผู้ร้องจะได้รับชำระหนี้อย่างไรจึงต้องเป็นไปตามกระบวนการในคดีล้มละลาย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจการและทรัพย์สินของจำเลยและมีได้ทำให้ผู้ร้องเสียสิทธิในการได้รับชำระหนี้ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิที่จะยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์จำนองก่อนเจ้าหนี้อื่นในคดีนี้ได้อีก ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งและคำพิพากษายกคำร้องของผู้ร้องมานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ.

แผนคดีล้มละลายในศาลฎีกา

ตุลาคม ๒๕๖๕